

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **VÍTKOVICE Doprava, a.s.**, IČ 25909339, se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, ulice 1. máje 3302/102a, zastoupena JUDr. Rostislavem Dolečkem, advokátem se sídlem Praha 3, Seifertova 9, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2015, čj. 150/2013-130-SPR/4,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal přezkumu rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž bylo rozhodnutí Drážního úřadu ze dne 8.9.2014, č.j. DUCR-51727/14/Gs, o stanovení konkrétních podmínek smlouvy o provozování drážní dopravy na vlečce Vítkovice Doprava, zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání.

Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, v rozporu s obsahem správního spisu a základními zásadami správního řízení. Konkrétně nesouhlasil s právním posouzením § 31 odst. 2 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách ve znění rozhodném tak, že by drážní správní orgán byl oprávněn nahradit projev vůle smluvní strany a svým rozhodnutím za ni uzavřít smlouvu o provozování drážní dopravy. Dále nesouhlasil s názorem žalovaného, že železniční dráha – vlečka žalobce je nezbytným zařízením.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřijatelný.

Žalobou ve správním soudnictví lze napadnout každý úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují žalobcova práva nebo povinnosti a o němž žalobce tvrdí, že jím byl zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předchozím řízení. Úkon, který zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje žalobcova práva nebo povinnosti, se v terminologii soudního řádu správního nazývá *rozhodnutím*. K přezkumu jsou pak způsobilé jen takové úkony, které jsou *rozhodnutími*, a to ještě jen některé z nich (nepřezkoumávají se například taková rozhodnutí, která byla vydána v soukromoprávní věci, která jsou předběžné povahy, kterými se upravuje vedení řízení před správním orgánem a podobně).

Úkon správního orgánu, který žalobce napadá v této věci, však není *rozhodnutím* ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy ve smyslu materiálním, ač po *formální stránce* (srov. § 68 nového správního řádu) jej jistě lze za rozhodnutí považovat. Nezakládají se jím totiž, nemění, neruší ani závazně neurčují žádná žalobcova práva nebo povinnosti: pouze se jím podřízenému správnímu orgánu ukládá povinnost znovu ve věci rozhodnout a vycházet přitom ze závazného právního názoru nadřízeného orgánu. Tento úkon nemá žádný bezprostřední dopad do žalobcových práv a povinností; o žalobcových právech a povinnostech – v tomto případě o stanovení konkrétních podmínek smlouvy o provozování drážní dopravy na vlečce Vítkovice Doprava – se bude rozhodovat až v následném řízení. Rozhodnutí vydané v I. stupni bude moci žalobce napadnout odvoláním, a proti rozhodnutí vydanému v II. stupni je pak možno podat žalobu; teprve v takové žalobě lze tvrdit, že napadeným úkonem bylo rozhodnuto o žalobcových právech a povinnostech a že jím byl žalobce zkrácen na svých právech, pokud jeho žádosti nebylo vyhověno nebo jí nebylo vyhověno v plném rozsahu.

Městský soud v Praze proto žalobu odmítl jako nepřijatelnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Městský soud v Praze v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. února 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková